

FATABUREN 1988

NORDISKA MUSEET

K L Ä D E R

Kläder

NORDISKA MUSEETS
OCH SKANSENS ÅRSBOK
FATABUREN 1988

FATABUREN 1988

ISBN 91-7108-292-1

ISSN 0348-971-X

© Nordiska museet och respektive författare.

Redaktör Ingrid Bergman.

Redaktionssekreterare Berit Nordin.

Omslagsbild: Annons för fritidskläder från Camp-Ahla. NK-katalog, 1930.

Baksidesbild: Dockklänning från Chardon & Lagache, Paris, 1850-tal.

Nordiska museet. Foto Eva Aspelin o. Birgit Brånvall.

Bildmaterialet tillhör Nordiska museet om ej annat anges.

Summaries translated into English by Skans Victoria Airey.

Grafisk form Bo Berndal, omslag Magdalena Günther, BIGG.

Risbergs Tryckeri AB, Uddevalla 1988.

Strumpbyxor

Ulla Tegman, fil.
kand. och assistent
vid Nordiska museets
avdelning för textil
och dräkt.

"Det bästa som hänt inom modet"

Så utropar många kvinnor, som under mitten av 1960-talet anammade det kortkorta modets följelagare – strumpbyxorna. De slängde då sin korsett med strumpeband, som höll strumporna uppe. Strumpbyxor lanserades redan under mitten av 1950-talet, men kom fram till mitten av 1960-talet endast att vara något man tog på som ett tjockt värmande plagg, ofta utanpå de tunnare strumporna.

Svenska Akademiens ordboksredaktion har två definitioner på strumpbyxor, 1. (gäller skildring av äldre förhållanden): byxor vilka nedtill som strumpor sluter sig om benet och foten; även triksåer, tätt åtsittande strumpbyxor (1855), 2. förlängda strumpor som upptill utformats så att en byxa försedd med midjeresår bildas.

En mycket kortfattad definition lyder: strumpor och byxor i ett sammanhängande plagg.

Strumpbyxor före 1950-talet

Medeltidens sydda hosor med fötter stämmer med den första

definitionen enligt ovan, men jag går längre fram i tiden och börjar med att presentera ett par av de äldsta i Sverige bevarade strumpbyxorna, som hörde till Gustav III:s dalauniform 1789. Dessa strumpbyxor har stickats på en strumpstickningsmaskin, s.k. strumpstol, av grågul silkestrikå. I Livrustkammarens årsbok 1951 har hela Gustav III:s dalauniform beskrivits av Gudrun Ekstrand.

År 1732 lyckades Jonas Alströmer smuggla in strumpstolar till Sverige och han lät anlägga ett strumpväveri i Alingsås. Det var samma typ av strumpstol som hade uppfunnits 1589 i England av William Lee.

Inom dans och revy har artisterna länge använt triksåer formade ungefär som dagens strumpbyxor. När kvinnor för första gången uppträdde på en operascen på 1680-talet i Paris i operan "Triomphe de l'Amour" av Lully, bar de skära balettriksåer. Kvinnorollerna spelades annars av män. I början av 1800-talet började balettriksåerna kallas *maillet*, efter kostymören M. Maillet vid Opéran i Paris. Dessa balettriksåer kom att bli obligatoris-

Venetianska unga män bildade under 1300-talet en artistgrupp "La Compagnia della Calza", eller "långstrump-sällskapet". De bar långa åtsittande strumpor i flerfärgat och broderat material. Ur Milton N. Grass, History of Hosiery from the piloi of ancient Greece to the nylons of modern America. New York, 1955.

Companion of the Calza.

ka i föreställningarna. Inom kyrkostaten krävdes att de skulle vara blå, då de skära av misstag kunde tas för naken hud. Med dessa trikåer upplevdes en renare rörelseprofil i dansen.

Det engelska namnet för strumpbyxor är *tights* och i USA började italienaren Capezio att 1937 tillverka tights för balett. Många svenska balettdansare köper sina trikåer från bröderna Schrecks firma Zeta i Västtyskland. Firman har sina rötter från 1774 i en strumptillverkarfamilj

och man syr fortfarande trikåer till många stora världsstjärnor. De tidiga balettrikåerna var av maskinstickad silkes- eller bomullstrikå.

1950-talets strumpbyxor

I januari 1954 annonserade en firma i Dagens Nyheter om nyheten "strumpbyxa med söm bak". De var i hellylle och skulle enligt texten vara en utmärkt "kalasbyxa" att dras över silkesstrumporna, när man gick bort och även i arbetet, under sport och promenad var man varmt och väl klädd utan missklädsamma långbyxor eller yllestrumpor. Riktpri-set för storlek 42 var 25 kr medan

Strumpbyxor i hel-
ylle avsedda att
dras över silkes-
strumporna när
man skulle gå på
fest bl.a. Annon i
Dagens Nyheter den
15/1 1954.

Longs
strumpbyxan
med
söm bak

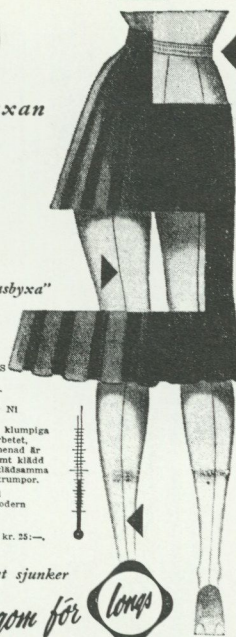
...en underbar
användbar nyhet
för Er som vill vara
varm och välklädd
— en utmärkt "kalasbyxa"

■ LONGS ger
illusion av
strumpor — så
väl konfektionerade
är de — så ypperlig
är kvaliteten. I LONGS
kan Ni känna Er
välklädd trots kylan.
Ni drar dem över
silkesstrumporna när Ni
går bort på kvällen
och släpper samtidigt klumpiga
ylleunderkläder. I arbetet,
under sport och promenad är
Ni välklädd och varmt klädd
i dem — utan mlaskladdamma
långbyxor eller yllestrumpor.

LONGS är utformade i
smidigt hyllylle i modern
beige strumpfärg.
Storlek 40-46
Riktpris för storlek 42 kr. 25.—

när kvicksilvret sjunker
då är det **Longs** för **Longs**

Konsumtionsförsäljning endast genom
BONDEX, JOSEPHSON & CO AB, STOCKHOLM

tunna nylonstrumpor kostade
högst 7-8 kr paret.

I ett av tidskriften Dammode-
branschens vårnummer 1954 tips-
ades den textila fackhandeln om
den varma och sköna byxstrum-
pan, helt i crêpenylon. Den kun-
de användas som underplagg till
skidbyxor, överplagg vid prome-
nader, bilåkning, cykel, moped-
och motorcykelåkning. Där
nämns att maskstoppet är place-
rat så att strumpan kan klippas
bort och ersättas med en ny. Ar-
tikeln illustreras med en bild,
som den 30 september också an-
vändes av dagstidningen Gotlän-
ningen. Där sägs att landets kvin-
nor skulle bli klädda som balett-

Strumpbyxor från
1789 av grågul sil-
kestrikå tillhörande
Gustav III:s dalauni-
form som depone-
rats hos Livrust-
kammaren, Stock-
holm. Foto Dalar-
nas museum,
Falun.

dansöser i denna raffinerade och
praktiska nyhet. Denna "byx-
strumpa" tillverkades av ett
franskt tvinnat nylongarn i 2×40
den (= denier) i två storlekar och
användes på samma sätt som ka-
lasbyxorna, vilka var försedda
med resårhålla under foten.

Ur Oscar Ahréns postorderka-
talog kunde man redan till hösten
och vintern 1955-56 beställa ny-
heten "strumpbyxor — strumpor
och byxor i ett" i strumpbeige
crêpenylon för 20:40. I Dammo-
debranschen nr 9 1956 annonse-
rades Libra strumpbyxor för
sport i Helanca Crepe 2×40 den.
för 29:50. Strumpbyxa i bland-
ningen ylle/nylon kostade 16:50
medan vanliga strumpor i Helan-
ca Crepe kostade 12:90. Från
Haléns postorderfirma kunde
man hösten och vintern 1958-59
förutom kalasbyxor välja bland
tre olika utföranden av "kalas
strumpbyxa". De fanns både
med och utan söm i beige och
marinblått. Ett av paren tillver-
kades av 2×30 den. crêpenylon
med förstärkt sula, häl och tå
samt extra grenförstärkning.

Knislinge Strumpfabrik lanse-
rade under 1959 strumpbyxan
Anita Play Pants i rött, grönt,
blått, beige och svart som "Ton-
årssuccén från Amerika". Anita
Play Pants kunde ersätta klumpi-
ga yllebyxor och de var lätta och
behändiga att ta av och på. Ut-
omhus var de tjusiga strumpor el-
ler ett förträffligt underplagg för
all slags vintersport, bilåkning
m.m. för såväl barn som damer.
Inomhus blev de enligt fabrikan-

De första strumporna från USA var av 40–70 den. tjocklek. När även importen av garn kom igång kunde vi ganska snart själva tillverka nylonstrumpor i Sverige. Men kvinnorna ville ha tunnare strumpor och fick det också ganska snart. Fabrikanterna fick då gång på gång gå ut i pressen och försvara sig mot anklagelserna att strumporna blivit sämre och omedelbart gick sönder. Strumporna hade inte blivit sämre, utan dessa mycket tunna (som tunnast 7 den.) strumpor var självklart mycket ömtåligare än de kraftiga.

Denier (förkortas den.) anger garnets tjocklek och styrka och talar om hur många gram 9.000 m garn väger. Om vikten är 15 g är strumpan 15 den. Ju högre denier desto kraftigare strumpa. Ett normalt människohår är så tjockt som ca 50 den.!

Beteckningen gauge används inte så ofta idag men anger nåltätheten = masktätheten per 1,5 engelsk tum (3,81 cm). Gauge användes mest för fasonerade strumpor som sys ihop. En strumpa för aftonbruk 1958 var Eisers Blue Dream, 12 den. 66 gauge, med andra ord en tunn och skir strumpa. För dagens rundstickade sömlösa strumpor brukar det totala antalet nålar = maskor i maskinen anges, ex.vis 420 nålar, vilket är en ganska tunn kvalitet.

De fasonerade strumporna med söm bak, stickades i en flatbädd på en cottonmaskin med in- och uttagningar ungefär som när

vi stickar ett stycke till en tröja. Upphovsmannen i England hette Cotton i efternamn, därav namnet på maskinen. De sista fasonstickade strumporna levererades från Malmö Strumpfabrik under 1970. Och det var inte med glädje man såg att de sömlösa strumporna helt kom att dominera modet, eftersom en mycket dyr maskinpark då måste skrotas. De rundstickade strumporna har samma maskantal såväl upptill som nedtill och fixeras sedan med värme på en form eller också kan man reglera maskstorleken utmed strumpan.

I början på 1950-talet kom något som var revolutionerande i kanske t.o.m. högre grad än nylonet enligt en entusiastisk skribent, nämligen crêpenylongarnet. Strumpan stickades med garnet sträckt i stickmaskinen och omedelbart när den spottats ur maskinen, drog den ihop sig till ungefär halva storleken. Crêpegarn köps idag främst från Frankrike, England och USA. Tack vare crêpegarnets elasticitet kan strumporna tillverkas i endast ett par storlekar för vuxna. Crêpenylonstrumporna togs emot med stor begeistring och på grund av krusigheten blev crêpestrumpan särskilt populär i kallare väderlek. Helanca är varumärket på ett patent för framställning av crêpegarn.

1964 lanserade Du Pont strumpfibern Cantrece. Den är ett självkrympande garn som gör strumporna elastiska och ger dem god passform.

Den ribbstickade strumpbyxan med hängselkjol lanserades i Paris 1968 av Courrèges. Den fanns såväl stickad i ett stycke från hals till tå som tvådelad i strumpbyxor och jumper. Teckning Barbro Grytnäs i Svenska Dagbladet hösten 1969.

rade de mycket korta kjolarna i början av 1960-talet. Båda fick stor genomslagskraft i Sverige och 1965 designade Mary Quant sin första kollektion strumpbyxor, tights.

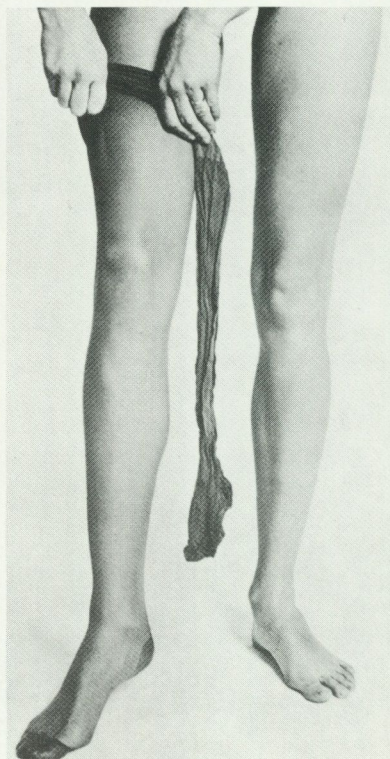
1966 är för Malmö Strumpfabriks del strumpbyxans födelseår. I en artikel i Expressen våren 1966 välsignas strumpbyxan, som ett "moraliskt stöd" i den korta kjolens tidevarv. Strumpbyxan räddade kvinnorna från många penibla situationer, när de i den ultrakorta kjolen skulle kliva ur en bil, cykla, böja sig framåt, hämta en bok ur bokhyllan m.fl. situationer.

1960-talets strumpbyxor

Ministrumpbyxan som lanserades 1969 kunde tillverkas i endast en storlek tack vare den höga elasticiteten. För bildens Mini Vogue-strumpbyxa från Malmö Strumpfabrik blev det en succé över all förväntan. Den skrynkliga lilla strumpbyxan hade god passform och satt slätt utan rynkor på hela benet.

Det dröjde några år innan de kraftiga strumpbyxorna från 1950-talet blev tunnare och kunde ersätta vanliga strumpor. 1964 annonserade Hudson om att "Nu blir strumpbyxan året-runt fashion!" i flera helsidesannonser. Den ena sömlösa extra tunna strumpbyxan i Helanca-crêpe skulle passa bl.a. till den lilla svarta, strumpklänningen och cocktailfodralet.

Både André Courrèges i Paris och Mary Quant i London lanse-

Det kortkorta modet gjorde att strumpbyxan slog igenom med stor kraft som på denna bild med klänning designad av Mary Quant 1967. Hon designade sin första strumpkollektion 1965. Ur katalog från London Museum, 1973, "Mary Quant's London".

Från Paris rapporterades i juli 1966 om de korta kjolarna. Hos modeskaparen Esterel hade de blivit "mikroskopiska" och hos Feraud försvann de ibland helt. Kvar blev en litet mer än höftlång tröja och åtsittande strumpbyxor under en kort kappa eller rock. Kjolen försvann kanske inte helt hos oss, men annars följde vi modediktaten ganska slaviskt. I årsskiftet 1967–68 konstaterades i Bonniers Månadstidning att strumpbyxan hade kommit för att stanna.

1969 lanserades en nyhet som gjorde stor succé på strumpfronten, nämligen ministrumpbyxor. De tillverkades i 20 den. crêpe, men man hoppade över den fixerande formningsproceduren. Garnet bibehöll hela elasticiteten och passformen blev mycket bättre. Men den vara som kunden tog ur den nya förpackningen såg skrynklig, liten och ful ut. Snart kom också strumpbyxor i storlekar som passade blivande mammor och upp till konfektionsstorlek 52 tack vare en extra bred kil.

Kroppsstrumpan

1968 rapporterades från Paris att hos både Courrèges och Lapidus visades ribbstickad kroppsstrumpa under kjol eller långbyxor och det blev ett "måste" att skaffa en sådan. Kroppsstrumpan fanns både odelad från fot till polokrage, med knäppning i grenen och med långa ärmar samt tvådelad med jumper och strumpbyxa.

Grovt nätmönstrade strumpbyxor utan sömmar stickades enligt ett nytt patent och lanserades våren 1970 i ljusa färger. Ur Textilbranschen 2:1970.

Korsettindustrin

Strax efter strumpbyxans totala genomslag kring 1967–68 fortsatte man ändå några år att bära byx- och trosgördlar till strumpbyxorna eftersom man kunde knäppa loss strumpebanden.

Men 1969 bidrog strumpbyxans intåg och seger till att flera korsettfabriker tvingades flytta, lägga ned eller tillverka andra produkter. Gördeltillverkningen hade gått ned med 50 % sedan strumpbyxan introducerades och nedgången fortsatte.

En journalist konstaterade 1969 att våra skönhetsideal hade

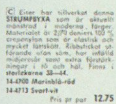
ändrats ganska mycket. Tidigare var idealet omkring 50 cm i midjemått, men en miss-kandidat från Göteborg mätte hela 71 cm utan att ändå se fet ut. Journalisten fann att det var strumpbyxan som förändrat kvinnan och att det var tillåtet att svälla ut.

95 % av alla svenska kvinnor i åldern 15–25 år hade övergått till strumpbyxor i januari 1970 och så mycket som 10 % av kvinnorna över 65 år.

Från 1970-talets slut har fabrikanterna kunnat märka ett ökat intresse för strumpebandshållare och strumpor med söm. Vogue

Strumpbyxan som Kunerts lanserar hösten 1988 har en inbyggd trosa med högt skurna ben. Mönstringen har koncentrerats till lår- och byxdel. Bild från Kunert, Helsingborg.

STRUMPFYKA — välj vilken du vill. Materialalet är 100 % stretchtyll som är lättast att och motvagar alla tre krav på elasticitet. **Färgstarka** passform, har infälld midremsa och dubbel grenklämt samt extrastärkningar i hö och häl. **Säkerlek** 36–48.

14-4777 Brun 14-4729 Marit

Pris per par **7.95**

-Dim, tes bas tiennent tout seul!

8

AKRYL/CREPE MED GYLE

FRAN 12.75

FRAN 18 75

svarade snabbt med en strumpbyxa försedd med söm.

Under 1986 och 1987 har reklamerna varit intensiv för sit up-och stay up-strumpor, med andra ord för sådana som sitter uppe utan hjälp av strumpebandshållare men med hjälp av resår i kragen. Men detta var inte något förutoprövat. 1955 skrevs om nyheten från kontinenten som skulle sitta uppe tack vare en skumgummikant kring strumpans överdel. 1955 års strumpor satt nog uppe lika dåligt som 1988 års stay ups.

Bildens kroppsstrumpor tillverkades i dralon i vitt, svart och rött och de presenterades första gången i Habit 1968. Annonser ur Habit 3:1969.

dralon®

det nya stora modet
— kroppstrumpan

Strumpbyxorna efter 1960-talet

Det korta modet höll i sig en bit in på 1970-talet och man bar spetsmönstrade strumpbyxor till de vita höga stövlarna av stretchplast. Annonserna för Vinetta strumpbyxor var något nytt i och med att de glada mannekängerna var lite rundare än mannekänger brukar vara i sådan reklam.

Under 1973 kom rapporter om att långbyxorna höll på att slå ut strumpbyxorna hos franska kvinnor, tendenser som också syntes här.

Under 1980-talet har vi fått se en variant av strumpbyxor eller kalasbyxor, nämligen skipants, tights och leggings på de yngre kvinnornas ben. De är oftast utan fötter, möjligen med hållare under hålfoten. De har varit mönstrade som fläckiga vildjursskinn, långgrandiga, tvärrandiga, prickiga m.fl. varianter.

För att möta intresset för det flärdfulla har strumpbyxfabrikanterna idag försökt locka unga flickor att bära strumpbyxor i stället för strumpor med strumpebandshållare. Flera utländska fabrikanter har satsat på en modell med inbyggd trosa som har högt skurna ben. Spets- eller blommönster har koncentrerats till lår- och byxdel. Med de nya garnerna av polyamid och lycra kan man sticka glänsande strumpor som påminner om det blanka silket. En annan festvariant är strasstenar strödda över benen.

Ett flertal filmer har på senare år inspirerat till inköp av strumpor och strumpebandshållare, nå-

Strumpbyxor för barn har oftast en bred infälld kil fram och bak för passformens skull. Annons ur Habit 1964.

"Tajts" benämner postorderfirman Sportjohan sina träningsbyxor av polyamid/lycra. En liknande byxa för dans och kroppsövningar från en annan firma benämns "ski-pants". Byxor-na har inte hela föt-ter utan en bred avslutning under hålfoten.

1970 gjorde Vinettas annonsering om strumpbyxor i 9 storlekar stor succé. I slutet av 1960-talet anlade Kooperativa Förbundet sin fabrik främst för strumpbyxtillverkning. Ur reklamblad från KF.

got för strumpbyxtillverkarna att tänka på!

Strumpbyxtillverkningen i Sverige

Det stora intresset för strumpbyxor gjorde att Kooperativa Förbundet i slutet av 1960-talet anlade en fabrik för främst strumpbyxtillverkning i Östersund.

För Malmö Strumpfabriks del har turerna varit många under åren och 1987 såldes både den

och KF-fabriken till ett utländskt bolag.

På Malmö Strumpfabrik har jag haft möjlighet att följa de olika tillverkningsmomenten fram till färdig strumpbyxa. De råvita garnerna kontrolleras först i fabriken laboratorium. Från rundstickningsmaskinerna blåses sedan strumpämnena snabbt ut i en uppsamlingskorg. Efter granskning sys tårna ihop i en specialmaskin och efter ytterligare granskning klipps de båda strumpor som tillsammans ska bli en strumpbyxa upp. De sys sedan samman. Råstrumpbyxorna granskas och lagras tills det är dags för färgning i stora helautomatiska färgmaskiner.

Två gånger om året träffas strumpfabrikanterna från Västeuropa för att bestämma nästa säsongens strumpfärg och färgens namn.

Före den automatiska packningen genomgår strumpbyxan ännu en kontroll och kunden får sedan i sin hand en strumpbyxa som uppfyller alla krav.

50.000 par strumpor tillverkas per dag vid fabriken. 1987 års katalog över Voguestrumpor upptar 11 varianter på släta tunna strumpbyxor, 15 varianter på mönstrade och 5 olika grova strumpbyxor. Dessutom finns vanliga strumpor, knästrumpor och sockor. En kvinna använder i genomsnitt 12–13 par strumpbyxor/år.

På Torstenssonsgatan i Stockholm finns en sybehörsaffär med en skylt där det även står

STRUMPBYXOR. Ägarinnan Nora Carlsson håller sig numera enbart med Malmö Strumpfabriks sortiment och får besök 2 ggr/år av deras försäljare. Andelen strumpbyxor i sortimentet har ökat år från år. Många av kunderna kan idag inte tänka sig en återgång till vanliga strumpor. Fru Carlsson minns att det kunde vara problem med passformen i strumpbyxornas barndom, de kunde vara för små och trånga, inte så elastiska. Idag finns inga sådana problem.

Stödstrumpor

Kvinnor som lider av åderbräck eller lätt får svullna ben har behov av strumpor som döljer defekter och ger stöd. Sådana stödstrumpbyxor var tidigare tjocka och murrigt bruna. Idag ser de tunna och smidiga ut i de senaste modéfärgerna.

Barnens strumpbyxor

Strumpbyxor för barn har funnits från 1950-talet. De flesta modellerna har en bred infällning mitt fram och bak på byxdelen för passformens skull. På dagis har de tillsammans med en tröja blivit ett tåligt och omtyckt inneplagg för både pojkar och flickor.

Engelska skolflickor ska enligt uppgift redan på 1920-talet ha burit långa svarta strumpor, som syddes ihop som strumpbyxor, för att undvika gapet mellan byxor och strumpor.

TAJTS

Succén från USA
Uppvärmningsbyxa -
träningsbyxa

Byxan passar till de flesta idrotter. Tillverkad i polyamid/lycra, vilket gör att den sitter perfekt och passar alla.
Storlekar 4/S, 5/M, 6/L, 7/XL.
44-1190 marinblå
44-1191 ljusblå
44-1192 röd
Pris per par 89:-

89:-

Strumpbyxor för män och för sport

Strumpbyxor för män tillhör inte bara medeltiden och Gustav III:s dagar utan även nutid. Dagens löpare behöver en smidig klädsel som följer kroppen tätt. De använder s.k. tights av en kombination polyamid och lycra. De har inte hela fötter men en bred avslutning av byxan under hålfoten. Sådana byxor har under några säsonger även varit mode-rätta på discot med namn som stretch pants, stirrup trousers, leggings och ski-pants.

I tidningen Storstaden fanns 1972 en artikel med rubriken "Strumpbyxor för herrar". En läsare efterlyste strumpbyxor för män och informerades om att KF sedan 1968 testat strumpkalsonger för män. Men gensvaret blev inte vad man väntat. Möjligen av rädsla för att strumpbyxor skulle se omanligt ut tror man. KF:s och Storstadens testgrupp trivdes dock mycket bra med de bekväma strumpkalsongerna, "vär-misarna".

Nordiska museets frågelista

En av de frågelistor som skickades ut 1983 från Nordiska museets avdelning Kulturhistoriska undersökningen handlade om kläder (Nm 210 Klädseln). Meddelarna ombads bl.a. beskriva sina garderober, hur kläder anskaffats, förändringar i klädseln, synpunkter på material m.m.

Ett flertal av meddelarna har kommenterat strumpbyxorna i si-

na långa och utförliga svar. Många utbrister i långa lovord för att de sluppet strumpor och gördlar eller höfthållare med strumpeband och glipan mellan strumpor och byxor som blev ill-röd och knottrig i kylan. "Tack och lov, Spirellan är borta. Strumpbyxan kom och gjorde livet lättare", säger en kvinna f. 1929. En kvinna f. 1899 har sagt att "den bästa uppfinningen som gjorts är strumpbyxor och Svin-to" (Svinto = stålull att skura ur kastruller med). En kvinna f. 1911 nämner att de lite kraftigare strumpbyxorna varit hennes räddning eftersom hon har dålig blodcirkulation och besväras av åtsittande gördlar och korsetter. Det framgår av svaren att trasiga strumpbyxor gärna sparas för att användas under långbyxor. Eller också klipper man av ett trasigt ben när en strumpa går sönder och när samma sak händer med nästa par trär man byxorna i varandra och får på så vis ett tredje par strumpbyxor. Ett fåtal meddelare säger att de aldrig använt strumpbyxor, det gäller exempelvis några kvinnor födda 1909, 1914, 1918 och 1968. Ett flertal unga kvinnor födda på 1950- och 1960-talen talar om att de är ägare till raffinerade och sexiga strumpebandshållare och strumpor att användas till fest. "Eller bara för att överraska min kille."

Strumpbyxan — en erotikdödare

De strumpbyxor som kvinnor-na tog till sina hjärtan blev inte

Så vill döttrarna klä sig och inte i de osexiga strumpbyxorna som deras mödrar bär. Ur H&M Rowells katalog hösten 1986.

lika populära bland männen. Tvärt emot kvinnornas lyckliga utrop om det bästa som hänt inom modet, ansåg en hel del män att uppfinningen av strumpbyxan var det sämsta som gjorts på många år. "De mest osensuella plagg som någonsin konstruerats, vid sidan av korsetten." Erotikdödare och erotikmördare har de också fått heta. 1975 presenterades i vissa tidningar en ny strumpbyxa till glädje för alla anti strumpbyx-män. England var först och sedan kom Italien med en egen variant av strumpbyxan med ett flertal stora strategiskt placerade utskärningar på byxdelen.

Men de som en gång vant sig vid de bekväma strumpbyxorna överger dem inte så lätt, inte ens för locktoner om flärdfulla och läckra strumpebandshållare med spetsmönster och tunna strumpor med söm bak. Enligt en notis från England köper de unga flickorna strumpor i ren protest mot sina mödrar. De vill inte bära strumbyxor såsom deras mödrar gör!